

ที่ มท ๐๓๑๑.๒/ว ๔๔๗๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๔ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง การนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับวินัยและโทษผิดวินัย
มาใช้บังคับกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ โดยอนุโลม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๖๖๘๗ จำนวน ๑ ชุด
ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๗

ด้วยกระทรวงมหาดไทย โดยกรมการปกครอง ได้ขอเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบ
ให้กรมการปกครองในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ นำพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับวินัยและโทษผิดวินัยมาใช้บังคับกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ
โดยอนุโลม นับแต่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ โดยไม่มีผลกระทบต่อกรดำเนินการทางวินัยที่ผู้ว่าราชการจังหวัด
มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
มาใช้บังคับก่อนคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

กระทรวงมหาดไทย ขอเรียนว่า คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗ เห็นชอบ
ให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับวินัยและโทษผิดวินัย
มาใช้บังคับกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ โดยอนุโลม นับแต่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ โดยไม่มีผลกระทบ
ต่อการดำเนินการทางวินัยที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง
ให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับก่อนคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จงเจริญ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น

โทร./โทรสาร ๐-๒๖๒๙-๘๓๐๖-๑๔ ต่อ ๕๐๓

ที่ มท ๐๓๑๑.๒/ว ๔๔๓๖

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๔ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง แนวทางและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวหา การดำเนินการทางวินัย การร้องทุกข์ การสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง กรณีบกพร่องในหน้าที่หรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง และการอุทธรณ์คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๐.๒/ว ๒๔๑๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๑

๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๑.๒/ว ๕๑๒ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวหา การดำเนินการทางวินัย การร้องทุกข์ การสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง กรณีบกพร่องในหน้าที่หรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง และการอุทธรณ์คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๑๐.๒/ว ๒๔๑๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แจ้งให้จังหวัดทราบในส่วนของวินัยและโทษทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังคงใช้กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ต่อไปได้ ตามนัยมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ที่กำหนดให้ใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม และการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ที่เกี่ยวกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๑.๒/ว ๕๑๒ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรื่อง แนวทางและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ นั้น

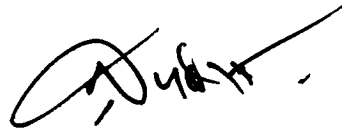
เนื่องจากเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับวินัยและโทษผิดวินัยมาใช้บังคับกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ โดยอนุโลม นับแต่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ โดยไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินการทางวินัยที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับก่อนคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๐.๒/ว ๒๔๑๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๑.๒/ว ๕๑๒ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ไม่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีที่เห็นชอบให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับวินัยและโทษผิดวินัยมาใช้บังคับกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ โดยอนุโลม และการบังคับใช้กฎหมายในปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกันและบังเกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย จึงให้ยกเลิกหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๐.๒/ว ๒๔๑๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๑.๒/ว ๕๑๒ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และให้จังหวัดและอำเภอแล้วแต่กรณีถือปฏิบัติ

/แนวทาง...

แนวทางและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวหา การดำเนินการทางวินัย การร้องทุกข์ การสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง กรณีบกพร่องในหน้าที่หรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับตำแหน่งและการอุทธรณ์คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย และสามารถดาวน์โหลดได้ทาง QR code ท้ายหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุฑเจริญ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น

โทร./โทรสาร ๐-๒๖๒๙-๘๓๐๖-๑๔ ต่อ ๔๐๓

แนวทางและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวหา การดำเนินการทางวินัย การร้องทุกข์ การสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง กรณีบกพร่องในหน้าที่หรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง และการอุทธรณ์ คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

ตามที่ กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๑๐.๒/ว ๒๔๑๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แจ้งให้จังหวัดทราบว่าเป็นส่วนของวินัยและโทษทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังคงใช้กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ต่อไปได้ ตามนัยมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ที่กำหนดให้ใช้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม และการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ที่เกี่ยวกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๑.๒/ว ๕๑๒ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ เรื่อง แนวทางและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ นั้น

เนื่องจากเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้นำพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับวินัยและโทษผิดวินัยมาใช้บังคับกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ โดยอนุโลม นับแต่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ โดยไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินการทางวินัยที่ผู้ว่าราชการจังหวัด มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับก่อนคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๐.๒/ว ๒๔๑๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๑.๒/ว ๕๑๒ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ไม่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีที่เห็นชอบให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับวินัยและโทษผิดวินัยมาใช้บังคับกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ โดยอนุโลม และการบังคับใช้กฎหมาย ในปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกันและบังเกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย จึงให้ยกเลิก หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๐.๒/ว ๒๔๑๐ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๑ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๑.๒/ว ๕๑๒ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ และให้จังหวัดและอำเภอแล้วแต่กรณีถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน กระทำผิดวินัยให้ดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ ให้นำอำเภอแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หรือมอบหมายให้บุคคลที่เห็นว่า เหมาะสมดำเนินการสืบสวน

๑.๒ ให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการสืบหา ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรม โดยรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ให้สืบสวนข้อเท็จจริง พยานหลักฐานและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วนทุกข้อกล่าวหา ดังนี้

(๑) สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องเรียนกล่าวหาและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งรวบรวมพยานเอกสารและพยานวัตถุที่ปรากฏในหนังสือร้องเรียนให้ครบถ้วนทุกข้อกล่าวหา

(๒) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา

(๓) รวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่ามีประโยชน์แก่การสืบสวนข้อเท็จจริง โดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น ในกรณีที่ปรากฏว่า

/มีข้อเท็จจริง...

มีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็นประโยชน์แก่การสืบสวนข้อเท็จจริง ให้ทำการสืบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ครบถ้วน

(๔) ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องเรียนกล่าวหาหรือพยานบุคคล ให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน และในการสอบปากคำต้องแจ้งให้ทราบว่าผู้ที่ทำการสอบปากคำมีฐานะเป็นเจ้าของพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย ในการสอบปากคำต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำ แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำ และผู้ที่ทำการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน ห้ามมิให้ชุด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีตักเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้ที่ทำการสอบปากคำ ซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง ทั้งนี้ ห้ามมิให้บุคคลอื่น อยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่เป็นบุคคลซึ่งผู้ที่ทำการสอบปากคำอนุญาตให้อยู่เพื่อประโยชน์ในการสืบสวน หรือเป็นทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาตามจำนวนที่ผู้ที่ทำการสอบปากคำเห็นสมควรให้เข้ามา ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา

(๕) การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวน ให้บันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

๑.๓ เมื่อได้ทำการสืบสวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย ทำรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงพร้อมความเห็น เสนอนายอำเภอ โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ทั้งนี้ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) เรื่องที่สืบสวนข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) ข้อกล่าวหา

(๓) พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา

(๔) ความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย

๑.๔ เมื่อนายอำเภอได้รับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องแล้วพิจารณาสั่งหรือดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติเรื่อง

(๒) ในกรณีที่ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้น มิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้สั่งลงโทษ ตามมาตรา ๖๑ ทวิ วรรคสาม (๒) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ประกอบมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๑๑ (๒) ข้อ ๖๗ แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด โดยทำเป็นคำสั่ง ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัย อย่างไรในกรณีใด ตามมาตราใด พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ โดยยื่นต่อนายอำเภอภายในกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว หากมีการยื่นอุทธรณ์

/ถ้านายอำเภอ...

ถ้านายอำเภอไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนตามมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ได้ โดยทำเป็นคำสั่งงดโทษตามข้อ ๗๑ แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้รายงานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

(๕) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่พอแก่ตำแหน่ง หรือบกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง ให้นายอำเภอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป โดยให้ดำเนินการตามข้อ ๖.๑

๑.๕ การดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง ตลอดจนการพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๒. กรณีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามความในมาตรา ๖๑ ทวิ หรือมาตรา ๖๑ ตริ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ (กรณีมอบอำนาจต้องมีคำสั่งมอบอำนาจชัดเจนว่ามอบอำนาจให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง)

๒.๒ หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ในกรณีที่เป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

๒.๓ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวน ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหายังไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว ถ้าเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้พิจารณามีความเห็นเพื่อสั่งหรือดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แสดงความเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีใด ตามมาตราใด และให้ลงโทษสถานใด เพราะเหตุใด โดยจะต้องมีข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญด้วยว่ามีการกระทำอย่างไร ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งลงโทษตามมาตรา ๖๑ ทวิ วรรคสาม (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ประกอบมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และข้อ ๖๘ แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณา

/ลดโทษ...

ลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก โดยทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีใด ตามมาตราใด พร้อมทั้งสิทธิในการร้องทุกข์ (อุทธรณ์) และระยะเวลาในการร้องทุกข์ (อุทธรณ์) โดยยื่นต่อนายอำเภอภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับทราบคำสั่งการลงโทษ ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แสดงความเห็นว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีใด ตามมาตราใด และให้ลงโทษสถานใดและอัตราโทษใด เพราะเหตุใด หรือถ้าเห็นว่าเป็นความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ จะสั่งให้ลดโทษ โดยทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ ทั้งนี้ จะต้องมิใช่ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญด้วยว่ามีการกระทำอย่างไร

(๓) ในกรณีที่เห็นว่ากรณีก่อการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่อง หรือถ้าเห็นว่าเป็นความผิดวินัยแต่เป็นกรณีที่ไม่อาจลงโทษได้ ให้สั่งลดโทษ

(๔) ในกรณีที่เห็นว่าข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอหรือการดำเนินการใดยังไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้สั่งสอบสวนเพิ่มเติม แก้ไข หรือดำเนินการให้ถูกต้องตามควรแก่กรณี

๓. ในกรณีที่มิมีคำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามมาตรา ๖๑ ทวิ หรือมาตรา ๖๑ ตรี แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด แจ้งนายอำเภอ เพื่อเป็นผู้แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ได้รับทราบโดยตรง และให้อำเภอดำเนินการคัดเลือกกำนัน หรือการเลือกผู้ใหญ่บ้านแล้วแต่กรณี แต่ควรคำนึงถึงระยะเวลาของการร้องทุกข์ (อุทธรณ์) คำสั่งก็ระยะเวลาของการดำเนินการคัดเลือกกำนันหรือการเลือกผู้ใหญ่บ้าน มิควรให้ระยะเวลาดังกล่าวทับซ้อนกัน

๔. กรณีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบล ซึ่งถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากตำแหน่ง ร้องทุกข์ (อุทธรณ์) ต่อนายอำเภอ ให้นายอำเภอดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ ส่งคำร้องทุกข์ (อุทธรณ์) พร้อมเอกสารไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณา คำร้องทุกข์ (อุทธรณ์) หากผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นด้วยกับคำร้องทุกข์ (อุทธรณ์) ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังกระทรวงมหาดไทยพร้อมคำร้องทุกข์ (อุทธรณ์) และเอกสาร เพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

- (๑) รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง
- (๒) รายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวน
- (๓) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- (๔) คำสั่งลงโทษพร้อมหลักฐานการแจ้งและรับทราบคำสั่งลงโทษ
- (๕) คำสั่งพักหน้าที่ (ถ้ามี)

(๖) ความเห็นของจังหวัดในการพิจารณาคำร้องทุกข์ (อุทธรณ์) พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๔.๒ รายงานชี้แจงความจำเป็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อขอขยายเวลาคัดเลือกกำนันหรือการเลือกผู้ใหญ่บ้านแล้วแต่กรณีตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และเมื่อได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยพิจารณาการร้องทุกข์ (อุทธรณ์) ดังกล่าวประการใดแล้ว จึงดำเนินการตามระเบียบกฎหมายต่อไป

๕. กรณีการสั่งให้พักหน้าที่ เมื่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ถูกฟ้องในคดีอาญา เว้นแต่คดีความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือมีกรณีที่ต้องหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถูกสอบสวนเพื่อไล่ออกหรือปลดออก นายอำเภอจะสั่งให้ผู้นั้นพักหน้าที่เพื่อรอฟังผลแห่งคดีหรือผลการสอบสวนหรือพิจารณาได้ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

/๕.๑ ผู้นั้น...

๕.๑ ผู้นั้นถูกฟ้องในคดีอาญา เว้นแต่คดีความผิดในลักษณะฐานลหุโทษ หรืออันได้กระทำโดยประมาท และนายอำเภอเห็นว่าคงให้อยู่ในตำแหน่งจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ (เสียหายแก่ราชการอย่างไร ซึ่งต้องให้เหตุผลในคำสั่งพักหน้าที่ดังกล่าวด้วย)

๕.๒ ผู้นั้นมีกรณีที่ต้องหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ต้องมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง) ถูกสอบสวนเพื่อไล่ออกหรือปลดออก และนายอำเภอเห็นว่าคงให้อยู่ในตำแหน่งจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ (เสียหายแก่ราชการอย่างไร ซึ่งต้องให้เหตุผลในคำสั่งพักหน้าที่ดังกล่าวด้วย)

เมื่อนายอำเภอสั่งให้พักหน้าที่แล้ว ให้รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ การสั่งให้กลับเข้ารับหน้าที่ตลอดถึงการวินิจฉัยว่าจะควรจ่ายเงินค่าตอบแทนระหว่างพักให้เพียงใดหรือไม่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาสั่ง

๖. กรณีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน บกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่พอแก่ตำแหน่ง หรือบกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งให้ดำเนินการ ดังนี้

๖.๑ กรณีนายอำเภอพบเห็นหรือมีการร้องเรียนกล่าวหาและมีพยานหลักฐานที่ปรากฏชัดแล้วว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน บกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่พอแก่ตำแหน่ง หรือบกพร่องในหน้าที่ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง ให้นายอำเภอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (แบบ บพ. ๑) เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้นายอำเภอแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็ว และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานในการนี้ ให้แจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนไปพร้อมกัน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับด้วย ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติดนของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

(๑) สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา (แบบ บพ. ๔) ผู้ร้องเรียนกล่าวหา (ถ้ามี) และพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง (แบบ บพ. ๓) พร้อมทั้งรวบรวมพยานเอกสารและพยานวัตถุที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วน

(๒) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๑ (๔) มาตรา ๑๔ (๗) มาตรา ๔๗ ประกอบมาตรา ๓๑ (๔) หรือมาตรา ๑๘ ประกอบมาตรา ๑๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แล้วแต่กรณี ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ (แบบ บพ. ๕) และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) เมื่อได้ทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวน (แบบ บพ. ๖) พร้อมความเห็นเสนอนายอำเภอ โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสอบสวน

เมื่อนายอำเภอได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวน ในกรณีที่นายอำเภอเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้บกพร่องในทางความประพฤติ หรือไม่ได้ความสามารถไม่พอแก่ตำแหน่ง หรือไม่ได้บกพร่องในหน้าที่ หรือไม่ได้ประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง ให้พิจารณาสั่งการโดยเร็ว ในกรณีที่นายอำเภอเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาบกพร่องในทางความประพฤติ

/หรือความ...

หรือความสามารถไม่พอแก่ตำแหน่ง หรือบกพร่องในหน้าที่หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง ให้รายงานการสอบสวนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

๖.๒ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับรายงานของนายอำเภอแล้ว ให้ทำการตรวจสอบความถูกต้องและดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้บกพร่องในทางความประพฤติ หรือไม่ได้ความสามารถไม่พอแก่ตำแหน่ง หรือไม่ได้บกพร่องในหน้าที่หรือไม่ได้ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง ให้พิจารณาสั่งการโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่พอแก่ตำแหน่ง หรือบกพร่องในหน้าที่หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง ให้สั่งให้พ้นจากตำแหน่ง โดยทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งกระทำผิดในกรณีใด ตามมาตราใด พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ โดยยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ออกคำสั่งภายในกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว และแจ้งคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งให้อำเภอทราบ เพื่อดำเนินการคัดเลือกกำนันหรือการเลือกผู้ใหญ่บ้านแล้วแต่กรณี แต่อำเภอควรคำนึงถึงระยะเวลาของการอุทธรณ์คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งกับระยะเวลาของการดำเนินการคัดเลือกกำนันหรือการเลือกผู้ใหญ่บ้าน มิควรให้ระยะเวลาดังกล่าวทับซ้อนกัน

๗. กรณีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน อุทธรณ์คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการ ดังนี้

๗.๑ พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนที่ ๕ ว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ถ้าไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ให้ส่งคำอุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้กระทรวงมหาดไทยประกอบการพิจารณา ดังนี้

- (๑) รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง
- (๒) รายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวน
- (๓) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- (๔) คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง พร้อมหลักฐานการแจ้งและรับทราบคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
- (๕) ความเห็นของจังหวัดในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ที่เกี่ยวข้อง

๗.๒ แจ้งการยื่นอุทธรณ์คำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งให้อำเภอทราบโดยเร็ว และให้อำเภอรายงานชี้แจงความจำเป็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อขอขยายเวลาคัดเลือกกำนันหรือการเลือกผู้ใหญ่บ้านแล้วแต่กรณีตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และเมื่อได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวประการใดแล้ว จึงดำเนินการตามระเบียบกฎหมายต่อไป

๘. ในการแจ้งคำสั่งลงโทษหรือคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ให้ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย ถ้ามิได้ดำเนินการตามข้างต้น ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้ง แต่如果没有การแจ้งใหม่ ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙